

Hodnocení bakalářské práce Jitky Sušankové Tři zastavení nad dílem Františka Hrubína (Srpnová neděle, Romance pro křídlovku, Zlatá reneta).

Autorka představuje tři podoby díla Fr. Hrubína spojovaného nejčastěji s lyrickou poezií: básnickou (Romance pro křídlovku), dramatickou (Srpnová neděle), prozaickou (Zlatá reneta). Hrubín je pojímán jako básník – dramatik, i jeho básnické texty stojí vždy na konfliktu: staré nové, konflikt generační, osud jedince versus obecně daného, platného, milostný vztah platonický kontra erotický, život, láska, smrt, osudové křižovatky všedního žití. V práci však nešlo toliko o převyprávění příběhů, autorka se pokusila hledat a nalézt ve zkoumaných textech, z nichž se prozaická Zlatá reneta v kontextu laviny próz šedesátých let ocitá v neslavné roli opomíjeného (ne-li opovrhovaného) outsidera hlubší, skrytý zdroj básnickovy inspirace – co mají tyto tři zdánlivě nesouvisející texty společného?

Předně osobnost autora, překvapivě až příliš komplikovaného: křehkého lyrika z let třicátých, pěvce velebícího osvoboditele, skeptika, pronásledovaného traumatem Hirošimy, básníka křehkých veršů pro děti, tichého, ale neústupného žalobce „poměrů ještě ne zcela minulých“, milujícího tátu, člověka zápasícího léta s démony daleko za hranicemi střizlivosti. Vnitřní Hrubínův svět autorka postihuje výstižně, ale vždy s respektem a vkusem citlivě využívajíc zejména soukromé korespondence básnickovy (vydané nedávno I. Málkovou).

Ve třech hlavních kapitolách práce (Tři zastavení) jsou texty adekvátně představeny a interpretovány, analyzováno je jejich umístění do prostředí, charakterizovány postavy, konflikty a náležitá pozornost je věnována i filmovému zpracování literárních předloh; za nejcennější, za jádro práce a samotný střed jejího přínosu však považuji kapitolu čtvrtou, věnovanou „etickému apelu“ Hrubínových textů, jenž možno bez obav vztahovat k celé jeho tvorbě (tedy nejen básnické).; zde nacházím tmel celého básnickova díla, jádro jeho životní, tedy generační výpovědi, totiž právě ony tři variace na situaci člověka ocitajícího na

osudové životní křižovatce: Alfred Morák a paní Mixová (Srpnová neděle), František (Srpnová neděle), Jan Moulis (Zlatá reneta). Zklamali? Zradili? Mohli učinit něco jiného? Něco jinak? Zachovali se mravně, eticky? Jakýsi pokus o závěrečný „soud“ či názor nebo rozhrěšení pak nabízí v této kapitole dialog básníka s „jeho“ režisérem Otakarem Vávrou.

Práce byla psána s evidentním citovým zaujetím k milovanému básníkovi, někdy přece jen až s nadměrnou mírou sympatií (s. 17 a 18), autorka navštívila místa s ním spojená (Pesany), setkala se i s jeho dcerou paní Jitkou Minaříkovou, rozhovor s ní autorce odkryl ještě více Hrubínovo soukromí (korespondence s paní Minaříkovou i záznam setkání uloženy v příloze).

Občasné nedostatky (zejména ve tvarech zájmen „ona“) na celkovém vyznění práce nepovažuji za podstatné.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako výbornou.

V Plzni 25. července 2013

Jiří Staněk

VEDOUcí PRÁCE